

[Undervisningsministeren.]

kritiseret disse Vælgerafstemninger, dels ved Valget af et af de 5 Medlemmer af Appeludvalget, dels den senere Afstemning, en Slags Folkeafstemning. Jeg har vist, hvor utiltalende det kan blive, hvis man skal have to Vælgerafstemninger om saa ømtaalige og sarte, privat-personlige Forhold, som det ofte drejer sig om ved „§ 8“-Sager. Men de fastholder dette vel at mærke i det principale Ændringsforslag, men i Betænkningen til Lovforslaget vedrørende Sønderjylland foreslaar de samme Affattelse, som de tre andre Partier og jeg er enedes om! Hvorfor gør de det ikke principalt i dette Forslag? De har ikke en Gang gidet paatage sig den Smule Ulejlighed at sørge for at have samme Ordlyd af dette i de to Forslag, som de stiller.

De ærede konservative Medlemmer med det ærede Medlem Hr. Vesterager som Ordfører stiller et Ændringsforslag under Nr. 5 om Ret til Biskopvisitats og begrundet det saadan:

„Det er blevet udtalt for os, ligesom Ministeren i Landstinget direkte udtalte det, at Biskoppen som hidtil vil kunne holde Visitats med Skolens ældre Børn. Vi har dog ment, at det var rimeligt, at Loven direkte udtalte dette,“
o. s. v., o. s. v., og saa stiller de Ændringsforslag derom.

Men det er en ren Misforstaaelse. Idet de bruger Udtrykket Visitats, sammenblender de to Ting, nemlig de gamle Skoletilsynsvisitats fra Biskoppens Side, der forsvinder, og Retten for Biskoppen til at samle de ældre Børn til kristelige Samtaler i Kirken. Om dette sidste har jeg sagt, hvad jeg straks skal anføre. Venstres Ordfører i det andet høje Ting spurgte mig om min Stilling dertil, idet de konservative Medlemmer i Udvalget i det andet høje Ting havde stillet det samme Ændringsforslag, som nu de ærede konservative Medlemmer her stiller som principalt Ændringsforslag; de har bare ladet det trykke af.

Dér lyder § 14, Stk. 2, saadan: Biskoppen har Ret til „efter forudgaaende Bekendtgørelse at samle Børnene fra Folkeskolens ældste Klasser i Sognets Kirke til Samtale om den kristelige Børnelærdom“. Derom sagde jeg i det andet høje Ting, at det er overflødig, for det er en Ret, Biskoppen selvfølgelig har, men Børnenes Forældre har ogsaa Lov til at lade Børnene blive borte. Vi har ikke tvungen Kirkegang her i dette Land, det, som vi fik under Christian den 6te, var det vist; den er for længst forsvundet. Det har jeg udtalt,

men aldeles ikke det, som man faar Indtryk af af de ærede Medlemmers Bemærkninger i Betænkningen, og som man skyder mig i Skoene.

Men det, som de ærede konservative Medlemmer i det andet høje Ting har foreslaaet, det var ogsaa det, som den store Skolekommission foreslog, som de ærede Medlemmer Hr. Vesterager og Hr. J. Oskar Andersen ogsaa var med til at foreslaa i den store Skolekommission, og som er overflødig; for det er en Ret, som Biskoppen har og fremdeles vil have.

Men det ændrer nu de ærede Medlemmer paa tre Punkter. Jeg lægger ikke saa megen Vægt paa et af Punkterne, men det drejer sig altsaa dog om en Ændring paa tre Punkter, som det her, hvor der er Tale om Usømmelighed o. s. v., er værd at lægge Mærke til. I deres subsidiære Ændringsforslag skriver de:

„Biskoppen har i det ham underlagte Stift Ret til at besøge Skolerne og gøre sig bekendt med Religionsundervisningens Standpunkt“

— det er Visitatsretten, der selvfølgelig falder bort, men saa føjer de til —

„samt til, efter forudgaaende Bekendtgørelse fra Læreren,“

— de skyder Ordene „fra Læreren“ ind — „at samle Børnene fra Folkeskolens ældre Klasser“

— der stod „ældste Klasser“, men det lægger jeg nu ikke megen Vægt paa, men det er dog en Ændring —

„i Skolen eller Sognekirken til Samtale om den kristelige Børnelærdom.“

De forandrer altsaa paa tre Punkter det Forslag, som deres Meningsfæller i det andet høje Ting, og som de selv her stiller principalt i Lighed med det Forslag fra den store Skolekommission, som de ærede Medlemmer Hr. Vesterager og Hr. J. Oskar Andersen selv den Gang mente, de kunde nøjes med.

Jeg kommer til Spørgsmaalet om Menighedsraadsloven af 1922, hvor de ærede Medlemmer nu dels for København og dels for Sønderjylland vil have føjet ind en Bestemmelse i § 42. I § 42 er der Tale om Fælleslærerraadet og om, i hvilke Sager Fælleslærerraadet skal høres. Fælleslærerraadet skal høres om Byggeplaner, om Sager om Skolernes Renholdelse, Autorisation af Undervisningsmidler o. s. v. Hertil føjede de Konservative saaovre i det andet høje Ting: „jfr. § 7“, hvor der er Tale om Skolekommissionens Beføjelser og er henvist til Menighedsraadsloven. Men dette har de uvidet i deres nu stillede Ændringsforslag til